עין משפט נר מצוה

סד א מיי' פ"ב מהל' מאכ"א הי"ב סמ"ג עשין כה טוש"ע יו"ד סי' פו סעי' ב:

סה ב מיי' פ"ד מהל' מאכ"א הלכה י:

סו ג ד מיי' שם סעי' יב:

עצם כשטורה ממעה כמגע ובמעה לחבל לא בהחל • פי' בקונטרס דהלמ"מ הוא ולי לחפשר לומר כן דמקרלי ילפינן לה בגזיר פרק כהן גדול (דף עג:) ולא הי הלכה לגלח מה שהגזיר מגלח אלא ע"ג דלא ממעה בהחל: יו] **גולל** ודופק ממעה כמגע ובהחל ואין ממעה במעה • למ"ד בפרק בהמה המקשה (לעיל דף עב:) דגולל ודופק הוי מהלכה לימכ למימר דכי גמירי לה הלגה למען דמייתי לה מעל פני הבדה מקשה מכן לן ומרלה משום דהשתא קרלי דכל לחבר יגע על פני הבדה מוקמינן בגזיר (דף עג:) בהחל ולכך הילכך ממעה בהחל ובמגע נמי ממעה משום דלחפקיה בלשון גיעה לכל במעה לן מליט שימעה: **בנבלתה** ולא בקולית סרוסה • מהלי קרלי נמי דקולית סרוסה כהמה המקשה (לעיל דף עז:) ממעטינן בפ' כהמה המקשה (לעיל דף עז:) עלמות וגידין ומקה דלמ"ל היכי ממעה מיניה קולית סרוסה ומיהו לין לגלח מרבינן שומר לגלח בנקובה שיכול ליגע ממילה כי לחמיעו עלמות לחמיעו נמי קולית סרוסה לחפ"ה דשומר הוי כסחום כגון חמה בקליפתה" הסם מרבינן מקרלי דזרע לחבר יהלע כדרך שבני חדם מוליחים לזריעה לבל הכל גלי קרלי השומר לן הי גלח בשחפשר ליגע וכן גבי כרלים מרבינן לקמן מיעמל דכרלים קולים הכרן נקובה ולפ"ג דמסממים לרבינן לקמן לרבות קולים הכרן ובילם הכרן מיקר קרלי לן לחת גלח לבילת הכרן לכל קולים נפקל מיעמל ולפ"ג דמסממים לרבינן דרבות טובא לחבר דלרבינן מעמל דכרלים קולים המסממים לו מובא מסממים כתיב הסם: **יבול** לפילו לן רקמה ת"ל הכרן • ול"ת ורקמה למה לי קרלי לעניו טומלה הל לעניו לבילה פסיעה לן גלח קרלי בפרק לגו מרפות (לעיל דף סד.) שהם רקמה ולבלה טובה מקום הכרן הסובל על הלרן לגלמ כרן לילקי ים לומר דוקלי רקמה כרן לילקי לבל לב ובכבר לן לילקי וכ"ג לחמיני בפ' בהמה המקשה (לעיל עה:) גבי חלב גלח לגלח לילקי חלב שור כשב ועז עד שילא העובר לאויר העולם לי נמי מקרלי דהכל קיים לן בגלו מרפות לעניו לבילה טעוקה:

ג] גמ' ת"ר **המסמאים** לרבות ביצת השרץ וקולית השרץ יכול אפי' לא ריקמה? ת"ל "השרץ" מה שרץ שרקם אף ביצת השרץ שרקמה יכול אפי' לא ניקבו? ת"ל "הנוגע... יטמא" את שאפשר ליגע טמא ואת שאי אפשר ליגע טהור וכמה ניקבתה כחוט השערה שאפשר ליגע כחוט השערה: עכבר שחקיון [וכו']: אמר רבי יהושע בן לוי והוא שהשריץ על פני כולו אבא ד"מתני לה אסיפא רבי יהודה אומר אף הנוגע באדמה שבנגד בשר טמא אמר ר' יהושע בן לוי והוא שהשריץ על פני כולו, מאן דמתני לה אסיפא כל שכן אסיפא ומאן דמתני לה רישא אע"ג דלא השריץ. ת"ר מתוך שנאמר "עכבר" שומע אני אפילו "עכבר" שבים ששמו עכבר, ודין הוא טמא בחולדה ומימא בעכבר מה חולדה מין הגדל על הארץ אף עכבר מין הגדל על הארץ או בלך לדבר זו טימא בחולדה וטימא בעכבר מה חולדה כל ששמה חולדה אף עכבר כל ששמו עכבר (ואפי') עכבר שבים ששמו עכבר? ת"ל "על הארץ" (ו) א"ל "על הארץ" יכול על הארץ טמא, ירד לים לא יטמא ת"ל

I

II

תלמוד

"עכבר" שומע אני אפילו "עכבר" שבים ששמו עכבר, ודין הוא טמא בחולדה וטימא בעכבר מה חולדה מין הגדל על הארץ אף עכבר מין הגדל על הארץ או בלך לדבר זו טימא בחולדה וטימא בעכבר מה חולדה כל ששמה חולדה אף עכבר כל ששמו עכבר (ואפי') עכבר שבים ששמו עכבר? ת"ל "על הארץ" (ו) א"ל "על הארץ" יכול על הארץ טמא, ירד לים לא יטמא ת"ל

המקרלת חולנים וחס עדיין לן נבילת העכבר גלח לגו לחבל יג] (הימני לו המסחלי) הטוגע בבשר ממת, בחלמה שבנגדו טהור: **גמ'** המסחלים יד] גלה המסחלים יה] ת"ל יכילת הכרן ולטולת הכרן (לעיל דף קיב:) ומטוחיהן בכבדן (לעיל דף קכב:) ובלילת הכרן: **הכרן**. המסחלים לכם בכל הכרן: כחוט השערה • שער רלשו וקטן יו] מס יכניסו לחוכו הרי נגע ומפל שהשער המחובר הרי הוא בכשר בין שער מהור הטוגע בטומלה בין שער ממת הטוגע בו טהור ממת דחניל בת"כ הטוגע בבשר הזב ולא בטומלה בטעון יז] ולא בקילקלן הוא מילבוב שער תלם המקשה "ונחסף בשערו שבל החזה ושבל הכתי פולטרי"ן בלע"ז ולימם מחוברין לבשר לכתי קרי ליה קילקלן מה קילקלן זה מקושר בכגד החון לף הכי שערות קטורין ומכוסין שם כך מלחתי בדברי רב הלי יכול שחני מליה לת השער ולת הלפורת ת"ל ממת לת השער ולת הלפורת ת"ל יממת: **והוא שהשריץ** • יגיו על פני יז] תרט של כרן מרחשו ועד רגליו לומר שמלל ר' הוא עשלה בשר **ולכבי ממת** לם נגע בבשר לחשיב כרן הוא: **ממן דמתני לה** • להל לי' יהושע לתיירי בטוגע בבשר וחס"ה מטהר ליה ר"ע"ל לם לת הכרן על פני כולו: כ"ם לסיפל • תלי' יהודה לתיירי בטוגע בחלמה דלחמעינן דלל ממת ר' יהודה בשפר לגלח לם כן הכרן על פני כולו יט] דהכי מסחבר שפיר לאקשויי קרל: **מה חולדה** מין הגדל על הארץ • ולל קלים לעכבר ועכבר שמו: **ודין הוא** • מדיעל נפקל ליה דלל ממת ולל נרלה: **עכבר שבים** • לף עכבר • לף על פי שים ממיו ליס לו ממת גלח מן הארץ: יח] לי על הארץ יכול על הארץ ממת • כלומר לחמר לכי לו לחרלנו לך בחדה זו גלח לכך בל לומר על הארץ ממת יכול בין עכבר שבים לחם על הארץ נגע בטהור יממת, ולם נפל ליס ומם נגע בטהור לו ממת: ת"ל

[ופיין יותר, שם ד"ה ולא]

נוסחא
אין טומלות ממא אלא י אפטרות לאיר
מבנה
◇ "אלא מעתה" קושיות-מקרים טנהיות ואין אפטרות לאיר ובכל לאת י טומלות ממא [לעיל קיז:]

נוסחא
ל"ג ולא יאו"ל אלא בקולית הכרן בגבל בשר טמא ולא בשר בהמה טהורה

[שבועות פ"מ]

גלה פרי כגיל הש"ל

נוסחא
עכבר טחבין הטר וחבין אחמ

ויקרל יא:ל

וכך לבמה לשמה בקולית הכרן ולא בקולית הבשר ולא בקולית החולין ומדבר וכך לאמרינן

פרק ג ופרק ה בשמעתא

שיטה מקובצת

ג] השלישית אין בהן: ד] וחיכן מנגע בחרת מהן: ג] וחיכן ממלו בא' מהן: ד] וחיכן משאר בא' מהם: ה] הדר משאר מרוסר מקשה נקובה כמחוסר מקשה שהר דמי

כב"ל ת"כ שכך נמלא בספרי חר' ישעיה מפרלי ובקצת ספרים ישנים לא נמלא הדר מקשה הדר מקשה ל"ל עיין פרק שני מהלכות שלר חבות הטומלות והחרוסות נורס' בגרסת הד"י מפרלי ל"ל ע"ש הוס' בבא קמא דף כה ע"ב ג): ו] כל ששמו עכבר חביא בכור שבים: ז] חי על הארץ כ"ב ל"א בספר כתב יד ישן חי חינו חומר על הארץ יפמא חלא על הארץ יפמא וכו' וכן כתוב ברש"י כ"ל: ח] שחרי נחשא חת כולו ומחדלל על כולו הס"ד: ט] יכול חפי' ניקבה לא תהי פמא כב"ל ת"כ ל"א חחד יכול חפי' ניקבה ת"ל הנוגע ת"א והנוגע דריש נמע מפי למיכתב וכתב הנוגע משמע לן ונוגע שתנצא לומר ואפי' לא נגע חלא חפשר הוא ש"מ חת שחפשר ליגע וכו': י] המינה באמצעיתה מתוך הבולייא והן בשר: יא] ואע"פ שלא נגע חלא בקליפתה שהשטרו: יב] נחצר מאדמה. ומן חדמה יש חשרירין עכברים כאשפה המשרצת בין שיער המחוה שבנגע בסומלות שלשת מיבות בת"כ הנוגע וכו' כב"ל • וכ"ב ל"א שבנגע בסהרר דתניא בת"כ הנוגע וכו'. עוד ב"ב עיין חוס' ב"ק דף כה ע"ב: יג] ולא בקילקלן שעליו קילקלין הוא כבשר יד] חצוי על פני כולו כל חרכו של שרץ: יה] חו חינו חומר על הארץ חלא על הארץ יפמא כלומר חמר חני לה וכו': טו] ולא בקילקלן שעליו קילקלין הוא שרטוב: טז] גולל ודופק פמא במגע ובחהל חין לומר פמא בשעה רש"י כל

	חינו	חינו	חהל
חינו חטהור		✓	
ילא כטהור	✓	✓	
גולל ודופק	✓		✓

* גולל יכול ל"ת חינו חטהור ולא ילא כטהור ולא גולל ודופק ת"ל חינו חטהור ולא ילא כטהור חינו גולל ודופק ת"ל חינו חטהור ולא ילא כטהור ולא